

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Daniely Zemanové a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Radana Malíka v právní věci **žalobce: M. V.**, zastoupeného Mgr. Bc. Ivem Nejezchlebem, advokátem se sídlem Joštova 4, Brno, proti **žalovanému: Ministerstvo životního prostředí**, se sídlem Vršovická 65, Praha, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 7. 2007, č. j. 560/1624/07, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 14. 1. 2010, č. j. 4 Ca 8/2007 – 52, o návrhu na přiznání odkladného účinku,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení shora uvedeného rozsudku Městského soudu v Praze, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 7. 2007, č. j. 560/1624/07. Tímto rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání stěžovatele proti rozhodnutí České inspekce životního prostředí ze dne 13. 4. 2007, č. j. 47/OOP/0633997.13/07/BPV, kterým byl stěžovatel uznán vinným z přestupku podle § 31 odst. 1 písm. r) zákona č. 100/2004 Sb., o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi a dalších opatřeních k ochraně těchto druhů a o změně některých zákonů (zákon o obchodování s ohroženými druhy).

Stěžovatel současně navrhuje přiznání odkladného účinku kasační stížnosti s tím, že výkon rozhodnutí spočívajícím ve vymáhání peněžité sankce ve výši 100 000 Kč uložené správními orgány v řízení, které je předmětem kasační stížnosti, by pro jeho osobu bylo zcela likvidační a závažným způsobem by ovlivnilo kvalitu jeho životních poměrů. Stěžovatel uvádí, že je invalidním důchodcem III. třídy, pobírá měsíčně důchod ve výši 7 598 Kč, z něhož, za přispění své přítelkyně, hradí veškeré životní náklady. Povinnost uhradit sankci, jež je dle jeho názoru v rozporu se zákonem, by stěžovatele uvrhla do neřešitelné životní situace a způsobila by mu nenahraditelnou újmu na jeho majetku. Současně stěžovatel poukazuje na skutečnost, že se přiznání odkladného účinku nedotkne nepřiměřeným způsobem práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

Žalovaný se ve vyjádření ke kasační stížnosti k návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku nevyjádřil.

Podle § 107 soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; přitom užije přiměřeně § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce (zde stěžovatele) nenahraditelnou újmu a přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem. Ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. tedy obsahuje 3 podmínky: (1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí musí znamenat pro žalobce (resp. stěžovatele) nenahraditelnou újmu; (2) přiznání odkladného účinku se nesmí nepřiměřeně dotknout nabytých práv třetích osob; a (3) přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s veřejným zájmem.

V tomto ohledu se proto Nejvyšší správní soud primárně zaměřil na zkoumání, zda stěžovatel uvádí skutečnosti, které by dokládaly možnost vzniku nenahraditelné újmy, jež představuje neurčitý právní pojem, který již v judikatuře Nejvyššího správního soudu opakovaně vyložen (viz např. usnesení ze dne 5. 10. 2004, č. j. 6 Afs 25/2003 - 59, publikované na www.nssoud.cz). Nenahraditelná újma ve smyslu § 73 odst. 1 s. ř. s. je tedy Nejvyšším správním soudem vykládána jako výjimečný a vážný stav, který by vznikl stěžovateli při výkonu nebo jiných právních následcích rozhodnutí, a jehož důsledky by v budoucnu nebylo možno nijak napravit, případně pouze za vyvinutí zjevně nepřiměřeného úsilí či prostředků.

Odkladný účinek lze proto přiznat pouze na základě řádně odůvodněného návrhu, pokud stěžovatel zcela individualizovaně svými tvrzeními obsahově naplnil právní pojem nenahraditelné újmy. Typicky se tak stane uvedením konkrétních práv a chráněných zájmů, které by výkonem rozhodnutí byly trvale dotčeny. Vznik nenahraditelné újmy má totiž mimořádný charakter a jako takový lze dovodit právě i případný postih samotné existence stěžovatele jako ekonomického subjektu a zásadního ohrožení jeho podnikání (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 12. 2005, č. j. 2 Afs 77/2005 – 96, publikované pod č. 786/2006 Sb. NSS, www.nssoud.cz).

Nejvyšší správní soud proto přisvědčuje stěžovateli, který svými tvrzeními naplnil pojem nenahraditelné újmy, neboť vzhledem k výši jeho příjmů v poměru k výši pokuty nelze vyloučit, že by její zaplacení mohlo mít pro stěžovatele likvidační účinky. Stěžovatelem uváděná výše příjmů implikuje jeho tíživou ekonomickou situaci v případě úhrady vyměřené sankce. V daném případě je tedy namíste vytvoření, resp. prodloužení takového prozatímního stavu, který poskytuje stěžovateli reálnou možnost uplatnit stěžovateli veškeré právní prostředky obrany. V tomto konkrétním případě by nepřiznání odkladného účinku zpochybnilo reálný význam následného rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o věci samé.

V návaznosti na další dvě podmínky pak Nejvyšší správní soud konstatuje, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti se v daném případě nedotýká práv třetích osob a nelze ani tvrdit, že by přiznání odkladného účinku bylo v daném případě v rozporu s veřejným zájmem.

S ohledem na vše výše uvedené Nejvyšší správní soud rozhodl o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti tak, jak je ve výroku uvedeno.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. září 2010

Mgr. Daniela Zemanová
předsedkyně senátu